

אנושים

את הסוד להצלחת מפא"י בבחירות משך כל השנים ואת כישלונה המסויים בבחירות האחרונות גילה מזכיר המיפ"ל גנה, אהרון ידלין. ידלין סיפר כי תמיד היו עורכים את הבחירות ביום המזל, יום הר שלישי בשבוע. רק בבחירות האחרונות רצינו כי הבחירות תיערכנה עוד בשנת 1973, ולכן ערכנו אותן ביום האחרון של השנה, שהיה יום שני ולא יום שלישי", אמר.

יצחק רבין יכול היה לנחש כי אומנם יזכה במירוץ על תפקיד מועמד מיסלגת העבודה לראשות הממשלה, לפי שני סימנים. האחד היה הצטרפותו של דובר מיסלגת העבודה, יורם פרי, אל רבין, מיד כשעלה שמו כמועמד לראשונה. פרי, אשר היה בחופשה מתפקידו כדובר המיפלגה, הצטרף לצוות שעבד בשביל רבין וסירב לתת אותו טיפול עצמו למועמד השני שמעון פרס. אולם תמיכה ממקור לו לא ציפה כלל קיבל רבין כאשר הצטרף אליו אחד מעסקני רפ"י לשעבר, יעקב חלפון, אשר ביקש להיות לנהגו. רבין סירב,

לפאפו, אם לא תתפטר גולדה, בקבוק ויסקי, ואילו פאפו הבי טיח להעניק לאמנון, אם אכן תתפטר גולדה, ארבעה ימי בילוי חינוך במלונג, לו ולכל משפחתו. כתב-התערוכות הופ"קד למישמרת בידיו של איש העסקים עזריאל עינב. עברו יומים מיום ההתערבות, וגולדה התפטרה. אבל פאפו מסרב לקיים את ההתערבות: „אמנון טען שהיא תתפטר בעוד שבוע“, הוא טוען, „והיא התפטרה כבר כעבור יומים“.

התנגשות מילולית חרי-פה היתה בין שריהאוצר פינץ' חס ספיר לבין אחד ממקורביו ונושאי-כספי יוסי שריד, לאחר נאמו של ספיר, בו קרא השר לצירי מיסלגת העבודה שלא להצביע עבור מועמד להרכבת ראש-הממשלה, משום שאף לאחד מהמועמדים אין סיכוי להרכיב ממשלה. שריד, שתמך במועמדותו של רבין, קרא לעבר ספיר: „אתה בוגד, אתה תחסל את המיפלגה! תתבייש לך! אם לא תטלפן מחר לכל חברי-המרכז ותודיע להם שהם לא הבינו נכון את הגאום שלך היום, אנחנו כולנו

כתב-צבאי: „איך אתה רואה את הצבא הסורי כיום?“ השיב רפול: „במישקפת!“ הגדולה בחולשותיו של המועמד לתפקיד ראש-הממשלה, לה יצחק רבין, אינה כלולה כלל במיסמך שהפיץ נגדו האלוף (מיל.) עזר ויצמן. זוהי החולשה למרציפנים. מס-תבר כי רבין להוט, משום-מה, אחרי ממתק זה יותר מכל דבר אחר, והוא מסוגל, לדברי יודע-דבר, לחסל כמה מרציי פנים בריאים בזה-האחריו.

צופי הטלוויזיה שחזו בשבת, לפני שבועיים, בדיוח על המגעים שנערכו לבחירת המועמד לראשות-הממשלה ב"ביתו של שריהאוצר, פינחם ספיר, היו עדים להתפרצותו של ספיר כלפי צלם-הטלוויזיה שצילם אותו. ספיר הסתיר את פניו וצעק לעבר הצלם: „אפילו בשבת הם צריכים לרדוף אותי — לך הביתה ותנוח!“ קטע זה שודר, אך מה שלא שודר היו דברים אחרים שאמר ספיר לצלם יחיאל כהן, מי שצילם אותו. מסתבר שספיר התרגז ברצינות. כאשר המשיך הצלם לצלם אותו למרות גערותיו, צעק עליו: „אתה עובד ממשל-תי — וכעובד-המדינה אתה חייב לשמוע לי!“

דוגמה אישית נתן הר שבוע אלוף (מיל.) אליהו בן-חור, מי שהורד לדרגת טוראי על-ידי בן-גוריון, השובר כבר ותק בדוגמאות אישיות. במילחמת יום-כיפורים התנדב האלוף, שלא גוייס, לשמש כנהג משאית-אשפה במחלקת התברואה של עיריית תל-אביב. ואילו השבוע נטל האיש את אשתו, ויצא לקריית-שמונה. אלא שבני-חור לא בא לעיריה הצפונית כדי להביע הזדהות מילולית בלבד עם התושבים. הוא הודיע שהוא עומד להתמק את מקום מגוריו משיכון ה"צמרת צהלה, לקריית-שמונה, וכי הגיע לשם כדי להכשיר את הקרקע להקמת ביתו החדש.

מי שהיה נירגש במיוחד מהיחסים החדשים שנוצרו בין מיסלגת העבודה, היה שרי החוץ אבא אבן, שבימי-המאבק על קביעת המועמד לראשות-הממשלה, התייצב לידו של שריהסברה שמעון פרס. היחסים הידידותיים ה"גלויים בין השניים נמשכו גם אחרי ההצבעה. אמר על כך אבן הניפעים: „קשה לשער מצב כזה. לפני כחודש ימים, אילו הייתי אוכל איתו ארוחת-בוקר, היה המעשה הזה נחשב למעשה פילגש בגבעה...“

לפימונאי דידי מנור ס"ל, היו לאותו מצב הגדרות מסוג אחר. את חברי מרכז מיסלגת העבודה, מיכה חריש וישראל גרניתי, בני הסותר של פינחם ספיר, שיצאו נגדו, כינה דידי בשם „מלחכי פינץ' חס...“ ואילו את מצבו של אבן אבן הגדיר בפראפראזה על הפסוק: „אבן — מה עשו הבונים?“

בימי חולי-המועד פסח נערכה באילת התערבות קבל עפרועדה. איש הוועד הפועל של ההסתדרות, אמנון דרור, התערב עם בעליו של מלון הסעו האדום אל"י (פאפו). פאפו-דרור כי גולדה מאיר תתפטר מתפקידה תוך שבוע ימים. דרור הבטיח להתעניק

זה הגיעו נשיא המדינה וראשי הממשלה המתפטר למסכנה שעדיין לא צריך לפטר את העם ולהחליפו בעם אחר. זה היה בערב יום-העצמאות, ב"מישכן נשיאי ישראל, כששריי הממשלה באו לברך את הנשיא לרגל החג. דו-השיח שהתנהל בין גולדה לנשיא נראה כלקוח ממערכון סאטירי, אבל זה היה

אונה וצירלי ציפלין חגגו השבוע את יום הולדתו ה-85 של ציפ"ל. הגדול בטיול-בוקר, אותו ערכו כמדי יום ביומו בחווילתם. ציפלין הישיש אינו מוכן עדיין לוותר על הקולנוע, למרות חולשתו הרבה והעובדה שהוא מתקשה לדבר ולהתרכז. בימים אלה טיים ענקי-הקולנוע כתיבת תסריט לסרט אותו יפיק בקרוב, על תופעה מוזרה של אנשים שהם חציים בני-אדם וחציים ציפורים, ושאנם מצליחים להסתדר לא עם בני-אדם ולא עם ציפורים.

מושה ברעם בלעג: „הנשיא הוא שלנו“.

אחד הכוכבים בכנס מרכז מיסלגת העבודה, שנערך בשבוע שעבר, היה בלי ספק מי שהיה שרי-התיירות הראשון עקיבא גוברין. לגוברין היתה בעת נאומו פליטת-פה, בה כינה את ממשלת-הביניים העומדת לקום בשם „ממשלה בינונית“ וידידיו מוכנים היו להישבע כי היתה זו פליטת-פה מכוונת. כאשר נאם שריהאוצר פינחם ספיר, הציג את תכונותיו של המועמד המומלץ כביכול על-ידו. יצחק רבין, תוך אזכרת עצמו לעיר תים קרובות, שיטע אותו גוב"רין בקריאה, שעוררה צחוק באולם: „על מי אתה ממליץ, על רבין או על ספיר?“ כשירד גוברין מעל במת הנואמים, הוא התיישב על כסאו של סגן ראש-הממשלה ושרי-החניון יצאל אלון. כשחזר אלון למקומו, הודיע מייסר דקות בנימומו ליד הכיסא, כדי לרמוז לגוברין לקום, אולם גוברין נמנע מלהביט לכיוון של אלון ונשא יושב באותו מקום. עד להפסקה.

אלוף-הצפון, ה"אלוף רפאל (רפול) איתן, התפרסם לאודיוקא בזכות הירך תו דברן מופלג. להיפך, הוא חוסך ומקמץ במילים בכל מחיר. כשהוא מופיע במסיבות עיתונאים נערכים הימורים בין העיתונאים, אם ישיב על אחת השאלות במישפט המכיל יותר משמונה מילים. בדרך כלל הוא מבכר להשיב ב"כן" או "לא" אבל לשיא הגיע רפול בשבוע שעבר, כאשר נשאל על-ידי

לילי ואריק שרון

היו אורח-הכבוד בהצגת-הבכורה של תוכניות-החיד"ש של הומרת חווה אלברטסיין, שנערכה השבוע באולם „בת-דור“ בתל-אביב. אולם בעל כורחם גרמו להפרעה. משוהפיעו, באיחור קל, משכו את תשומת-הלב של הקהל, התחרו בזמרת, שלא הסתירה את רוגזה על כך. בתמונה, בני הזוג שרון, לאחר שתפסו את מקומותיהם.

אולם מאותו רגע נדבק אליו חלפון והיה לו מעין שומר-ראש, נסע עימו לכל מקום במכוניתה, המתין לו ליד כל מישירד בו היה רבין בישיבה, וליווה אותו הביתה בכל ערב.

תקרית בלתי נעימה אירעה בין אהרון ידלין, לבין אחד מראשי אחדות-העבודה ומי שהיה שרי-התחבורה, ח"כ מושה כרמל. בעת שידלין, אשר ישב על הבמה, היה עסוק בהרגעת הקהל המפריע בעת ישיבת המרכז, ניגש אליו כרמל מאחור וביקש ללחוץ לו דבר-מה באוזן. ידלין, שלא הבחין כי זה כרמל, צעק מבלי להסב את ראשו: „רגע, תעזוב אותי עכשיו, אין לי זמן!“ כרמל